

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 10C/8/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212211069
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Szalaiová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2212211069.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda pred sudkyňou Mgr. Erikou Szalaiovou v právnej veci navrhovateľa: UniCredit Leasing Slovakia, a.s., Plynárenská 7/A, Bratislava, zastúpený advokátom: JUDr. Milan Malata, so sídlom Prievozská 4/B, Bratislava proti odporkyňi: Q. E., U.. XX.XX.XXXX, R. T. R. XXX, zastúpená advokátom: JUDr. Peter Matejov, so sídlom Hollého 12, Nitra o zaplatenie 1194,53 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh zamietal.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom zo dňa 09.07.2012 sa domáhal na tunajšom súde o zaplatenie 2.748,26 € s príslušenstvom. Súd dňa 11.10.2012 pod č. 9Ro 241/2012 vydal vo veci platobný rozkaz, kde zaviazal odporkyňu na zaplatenie spornej istiny s príslušenstvom, ako aj na zaplatenie trov konania a právneho zastúpenia. Proti tomuto platobnému rozkazu v zákonnej lehote odporkyňa podala odpor. Podaním odporu platobný rozkaz bol zrušený a vo veci bolo nariadené ústne pojednávanie. Súd dňa 17.02.2014 zaviazal odporkyňu na zaplatenie istiny vo výške 1194,53 € spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 11.03.2010 do zaplatenia. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol. Proti tomuto rozsudku podala odporkyňa odvolanie v časti výroku 1 a 3 a to v časti kde súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie istiny vo výške 1194,53 € s príslušenstvom ako aj voči trovám konania. Krajský súd Trnave svojím uznesením zo dňa 04.08.2015 pod č. 10Co 168/2014 - 99 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej a v časti trov konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom uznesení uviedol, že oproti rozhodnutiu o zvyškovom zamietnutí žaloby, argumentačne podporenému konštatovaním premlčania práva, vznesenia príslušnej námietky a časovými „súradnicami“ uplatnenia práva, umožňujúcimi záver o premlčaní buď prijať alebo s ním nesúhlasiť, totiž vyhovie žalobe nebolo odôvodnené ničím iným, než tým, čo bolo zrejmé od začatia konania a síce, že žalovaná žalobkyni žalobou požadovanú sumu nezaplatila, avšak preto, že táto bola (a podľa obsahu odôvodnenia rozsudku i v čase jeho vydania ostala) spornou. Žalovaná preto odôvodnene namietala, že sa súd prvého stupňa časťou odôvodnenia rozsudku, viažucou sa k odvolaním spochybneným výrokom, vôbec nevysporiadal s viacerými jej námietkami špecifickými pre túto konkrétnu vec, týkajúcimi sa veci samej (teda vecnej opodstatnenosti požiadaviek žalobkyně), nech aj žalovanej možno vytknúť, že z výskytu takejto vady nevyvodila tiež požiadavku na adekvátny spôsob rozhodnutia v odvolacom konaní. To obdobne platilo u rozhodnutia o trovách konania, kde súd prvého stupňa nezaujal stanovisko k tomu, prečo z oboch alternatív rozhodovania predpokladaného ustanovením § 142 ods. 2 O. s. p..

Súd vo veci vykonal dokazovanie vypočítaním právneho zástupcu navrhovateľa, právneho zástupcu odporkyne, oboznámil sa s pripojenými listinnými dôkazmi a to najmä výpisom z obchodného registra na

navrhovateľa ako n.č.l. 7, kúpnu/leasingovú zmluvu medzi účastníkmi konania zo dňa 13.08.2007 ako na č.l. 13, všeobecnými obchodnými podmienkami navrhovateľa ako na č.l. 13, dodatkom č. 1 k obchodným podmienkam ako na č.l. 15, splátkovým kalendárom ako na č.l. 17, preberacím protokolom ako na č.l. 18, protokolom o finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy ako na č.l. 19, faktúrou č. 998022 ako na č.l. 20, faktúrou č. 80901290 ako na č.l. 22, výzvou na úhradu nedoplatkov ako na č.l. 23 k leasingovej zmluve zo dňa 21.12.2006, platobným rozkazom 9Ro 241/2012-29 zo dňa 11.10.2012, odporom odporkyňi ako na č.l. 31, vyjadrením právneho zástupcu navrhovateľa k odporu ako na č.l. 37, špecifikáciou ako na č.l. 39, kúpnu zmluvu ako na č.l. 60, rozsudkom ako na č.l. 71, odvolaním odporcu ako na č.l. 92, uznesením Krajského súdu Trnava ako na č.l. 99, písomným podaním právneho zástupcu odporkyne ako na č.l. 106, 110, 115 a ustálil nasledovný skutkový stav veci:

Navrhovateľ v návrhu a na ústnych pojednávaniach uviedol, že uzatvoril s odporkyňou dňa 13.08.2007 kúpnu zmluvu/leasingovú zmluvu č. 80901290. Predmetom leasingu bolo vozidlo A. F., H.: H.. Predbežná kúpna cena predmetu leasingu predstavoval 7640,18 € bez DPH, v prvá zvýšená splátka vopred vo výške 674,02 € bez DPH. Neoddeliteľnou súčasťou leasingovej zmluvy boli obchodné podmienky prenajímateľa pre finančný leasing motorových vozidiel v znení dodatku č. 1 k obchodným podmienkam prenajímateľa pre finančný leasing motorových vozidiel, ako aj dohoda o splátkach nájomného k leasingovej zmluve, v zmysle ktorého sa odporkyňa zaviazala uhradiť navrhovateľovi mesačné splátky č. 1 až č. 60, splátku č. 1 vo výške 202,38 € a splátky č. 2. až 60 každú vo výške 197,74 € splatné vždy k 5. dňu v mesiaci počnúc dňom 05.09.2007. Odporkyňa neobdržala platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazal v predpise splátok, v dôsledku čoho navrhovateľ v súlade s bodom č. 4 dodatku v spojitosti s bodom 6 písm. b) všeobecných obchodných podmienok predčasne ukončil leasingovú zmluvu.

Dňa 30.11.2009 navrhovateľ vyúčtoval svoje nároky voči odporkyňi formou protokolu o finančnom vysporiadaní z dôvodu porušenia podmienok. Jednotlivé nároky vyplývajú z neuhradených splátok, nákladov spojených s predmetom leasingu a zo straty z predaja leasingu, ktorá bola určená ako rozdiel medzi nesplatenou istinou a obsiahnutou re-predajnou cenou predmetu leasingu, pričom táto cena bola zaúčtovaná v prospech odporkyňi. Celkový nedoplatok odporkyňi tak predstavuje sumu vo výške 2748,26 €. Dokumenty boli odporkyňi doručené 02.03.2010 v súlade s ustanoveniami bodu 12 písm. c) VOP. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhovateľ uviedol, že lehota na plnenie uplynula dňa 10.03.2010, keďže odporkyňa bola vyzvaná na úhradu dlžnej sumy do 7 dní odo dňa obdržania výzvy. Poukázal ďalej na to, že odporkyňa žiadnu sumu neuhradila, z tohto dôvodu žiadal návrhu vyhovieť a zaviazat odporkyňu okrem spornej istiny na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne od 11.03.2010 do zaplatenia.

V písomnom vyjadrení k odporu navrhovateľ ďalej uviedol, že odporkyňa v podanom odpore namietala, že nie je zrejmé, či došlo k porušeniu zmluvných povinností zo strany odporkyňi, pričom uviedol, že toto tvrdenie je v rozpore so skutočným stavom, nakoľko odporkyňa počas trvania leasingu opakovane neplnila svoju primárnu zmluvnú povinnosť a to uhrádzať riadne a v čas dohodnuté leasingové splátky. Čo sa týka námietky odporkyňi k ukončeniu leasingovej zmluvy zo strany navrhovateľa uviedol, že mechanizmu predčasného ukončenia je upravený bodom č. 4 písm. a) dodatku č. 1 VOP v spojitosti s bodom 6 písm. b) VOP. Čo sa týka námietky premlčania uviedol ďalej, že zásadne odmieta vznesenú námietku premlčania, keďže jeho nárok má výlučne charakter peňažného nároku a nie je možné jeho posudzovať podľa osobitných ustanovení OZ o premlčaní nárokov na náhradu škody.

Na ústnom pojednávaní dňa 15.02.2016 poukázal na zmatečnosť obsahu odvolania, keď sa odporca neodvolal voči zamietajúcej časti rozsudku, avšak naďalej poukazuje na nízku cenu, za ktorú bol predaný predmet leasingu, pričom uviedol, že má za to, že o tejto skutočnosti už bolo právoplatne rozhodnuté a preto voči tomu vznáša námietku vo veci právoplatne rozhodnutej, nakoľko má za to, že čo do výšky už bolo rozhodnuté, ich nárok bol zamietnutý z dôvodu premlčania. Poukázal ďalej na to, že má za to, že predaj za odporcom uvádzanú nízku cenu by bol charakterizovaný ako škodový nárok a voči tomuto vznášajú námietku premlčania. Uviedol ďalej, že boli vyúčtované všetky platby v zmysle splátkového kalendára až do určenia predčasnej splatnosti, pričom všetky ďalšie úhrady a to vrátane predaja predmetu leasingu poukázali priamo na istinu. Uviedol ďalej, že odporkyňa neoznačila dôkazy s ktorého by akýmkoľvek spôsobom vyplývalo, že navrhovateľ porušil podmienky ktoré boli stanovené leasingovou zmluvou alebo platné právne predpisy. Na ústnom pojednávaní dňa 21.04.2016 uviedol, že zastáva názor, že absentuje právny titul, ktorým by mohlo byť zasahované do vlastníckeho práva navrhovateľa k predmetu financovania leasingu, s tým súvisiacej zmluvnej voľnosti preto zastáva názor, že jediný nárok ktorý prichádza do úvahy v zmysle argumentácie odporcu je uplatnenie škodového nároku dlžníka voči veriteľovi. Okrem toho z dôvodu právnej neistoty zastáva názor, že v tejto časti už bolo rozhodnuté, nakoľko zamietajúca časť sa týkala právu rozdielu spôsobeného zostatkom istiny a výťažku z predaja predmetu financovania. Má za to, že dokonca o výklad v ktorom by sa nejednalo o

škodový nárok by svedčil v prospech navrhovateľa, nakoľko v takom prípade by v momente predaja predmetu financovania prišlo k stretu dvoch splatných pohľadávok a tieto zanikli na základe započítania, nakoľko v tom čase nebola premlčaná žiadna časť týchto pohľadávok. Uviedol ďalej, že v danom prípade absentuje akýkoľvek logický záver alebo logické odôvodnenie, prečo by navrhovateľ vedome predal predmet financovania za nižšiu sumu a tým by znížil doteraz jediný istý druh uspokojenia. Uviedol, že absentuje akýkoľvek dôkaz zo strany odporkyne, že sa takto stalo, pričom ani odporkyňa žiadnym spôsobom nešpecifikovala za akú cenu by to malo byť predané, obmedzila len a konštatovanie, že ak by to bolo predané za nižšiu sumu, návrh navrhovateľa by bol nedôvodný, uviedol, že má za to, že v danom prípade ide o veľmi neurčitú formuláciu. Uviedol ďalej, že chce sa ďalej vyjadriť k premlčaniu tohto škodového nároku, pričom uviedol, že právny zástupca odporkyne automaticky subsumuje premlčaciu lehotu podľa objektívnej premlčacej lehoty a akýmkoľvek spôsobom opomína skutočnosť, že odporkyňa si bola vedomá, že predmet financovania jej bolo odobratý za účelom predaja. Odporkyni bolo doručené aj protokol o finančnom vysporiadaní tak i výzva. Na základe vyššie uvedených skutočností má za to, že v časti v ktorom toto konanie nie je právoplatne skončené je ich nárok dôvodný, nakoľko žiadnym spôsobom nebol preukázaný opak a preto žiada návrhu v celom rozsahu vyhovieť. Vzhľadom na pomer úspešnosti žiadal, aby súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Právny zástupca odporkyne v odpore poukázal na tú skutočnosť, že odporkyňa považuje návrh navrhovateľa za nedôvodný, nakoľko neexistuje nárok navrhovateľa na zaplatenie spornej istiny z dôvodov, nakoľko so samotného návrhu ako ani z iných listinných dôkazov predložených navrhovateľom nie je zrejmé, či a v akom rozsahu došlo zo strany odporkyne ako leasingového nájomcu k porušeniu svojich povinností t. j. k neplateniu dohodnutých splátok riadne a včas. Z predloženého protokolu o finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy zo dňa 31.12.2009 nie je preukázaná dôvodnosť hneď viacerých navrhovateľom vyúčtovaných položiek ako napr. strata z predaja predmetu leasingu v sume 1553,73 €, iné nedoplatky v sume 523,35 € a iné. Ohľadom položky straty z predaja predmetu leasingu navyše odporkyňa poukázala na to, že pokiaľ si navrhovateľ uplatňuje túto položku voči odporkyni podľa ust. článku 11 písm. d, b VOP ako náhradu škody, tak odporkyňa znáša proti uplatnenému právu navrhovateľa námietku premlčania v súlade s ust. § 106 ods. 1 OZ. Uviedol ďalej, že podľa jej názoru nedošlo k riadnemu platnému ukončeniu leasingovej zmluvy, nakoľko nemá vedomosť o tom, že by navrhovateľ ako leasingový prenajímateľ platne odstúpil od leasingovej zmluvy zákonným spôsobom. Ako je zrejmé z návrhu ukončenie leasingovej zmluvy zdôvodňuje navrhovateľ len odkazom na bod 4 dodatku v spojitosti s bodom 6 písm. b) VOP, avšak relatívnym spôsobom doposiaľ nepreukázal, ktorá so skutočností rozhodujúcich pre ukončenie leasingovej zmluvy nastala, ako aj ani nepreukázal skutočnosť, či navrhovateľ postupoval v súlade s bodom 6 písm. b) VOP. Uviedla ďalej, že akékoľvek záväzky voči navrhovateľovi si riadne a včas vysporiadala a preto nemá žiadnu ďalšiu povinnosť zaplatiť ním uplatnenú sumu s príslušenstvom.

Na ústnom pojednávaní dňa 09.12.2013 právny zástupca odporkyne uviedol, že čo sa týka kúpnej ceny predmetného motorového vozidla môže len predložiť výpisy z internetu na osobné motorové vozidla s rokom výroby v roku 2007, pričom poukázal na to, že v danom prípade ide o vozidlá, ktoré boli odpredané ako dvojročné v roku 2009. Poukazujúc na to, že navrhovateľ nemá k dispozícii znalecký posudok iné dôkazy na určenie kúpnej ceny motorového vozidla súdu nevie predložiť. Poukázal ďalej na obsah odporu, keďže odporkyňa vzniesla námietku premlčania v zmysle § 106 OZ, nakoľko navrhovateľ uviedol náhradu ako škodu zo straty predaja leasingu kde je dvojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula koncom roka 2011, pričom návrh bol podaný v roku 2012. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť, argumentáciu navrhovateľa požadoval za účelové. Uviedol ďalej, že v danom prípade poukazujúc na VOP bod 11 bod b, d sám navrhovateľ uviedol, že v prípade predčasného ukončenia leasingovej zmluvy je leasingový nájomca zaplatiť náhradu škody, preto žiada návrh zamietnuť ako premlčaný. V prípade úspešnosti žiadal priznať trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

V odvolaní právny zástupca odporkyne žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním adekvátnosti (objektívnosti) výšky ceny predmetu leasingu, za ktorú navrhovateľ scudzil vozidlo a neunesením dôkazného bremena ohľadom preukázania dôvodnosti vypočítanej sumy pohľadávky s prihliadnutím na pripomienku odporkyne o neprávnom účtovaní platieb poukazovaných odporcom zo strany navrhovateľa. Uviedol ďalej, že kúpna cena za ktorú navrhovateľ scudzil predmet leasingu nebola primeraná veku, stavu a vybavenie daného vozidla, čo mohlo mať v konečnom dôsledku podstatný vplyv na celkovú výšku prípadného nároku navrhovateľa uplatneného voči odporkyni. Poukázal v tom smere na písomný dôkaz o tom, že predmet leasingu v rozhodnom čase mohol predávať za vyššiu cenu než za akú navrhovateľ toto vozidlo speňažil a to predložením internetových ponúk predajcov ojazdených vozidiel. Uviedol ďalej,

že podľa ich názoru, došlo zo strany navrhovateľa k nesprávnemu účtovaniu jednotlivých splátok zaplatených zo strany odporkyne v priebehu leasingového vzťahu a teda že navrhovateľ v rozpore so zákonom nesprávne započítal jednotlivé platby, najskôr na príslušenstvo istiny a zmluvné pokuty a potom až na istinu čo v konečnom dôsledku vyústilo až do ukončenia leasingu pre údajné neplatenie dohodnutých splátok leasingu. Uviedol, že má za to, že pokiaľ by zo strany navrhovateľa došlo k riadnemu účtovaniu jednotlivých platieb zo strany odporkyne, nevznikol by navrhovateľovi právo ukončiť leasingovú zmluvu. Tak ako vyplýva z podaného návrhu, na začatie konania, dôkazné bremeno zaťažuje v tomto konaní celkom jednoznačne navrhovateľa ako toho, kto žiada od odporkyne zaplatiť vyčíslenú istinu a príslušenstvo.

Podaním zo dňa 05.04.2016 uviedol, že nesúhlasí so vznesenou námietkou premičania zo strany navrhovateľa, nakoľko nie je možné danú situáciu t.j. predaj predmetu leasingu navrhovateľom za nízku cenu považovať za škodový nárok odporcu. Tento záver potvrdzuje fakt, že sa nemôže jednať o škodu, ktorá by vznikla odporcovi, nakoľko predmet leasingu vlastnícky nepatrí odporcovi, ale samotnému navrhovateľovi, ktorý ako jediný mohol nakladať s predmetom leasingu. Za daných okolností je potom potrebné posudzovať námietku odporkyne voči predaju predmetu leasingu za neadekvátnu cenu ako obranu v tom zmysle, že je na navrhovateľovi dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním oprávnenosti výšky uplatneného nároku voči odporkyni. Uviedol, že má za to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadne ním uplatneného nároku. Uviedol ďalej, že uvádza pre prípad, že by súd neuznal argumentáciu uvedenú vyššie a posúdil danú vec ako škodový nárok odporcu, že takýto jeho nárok na náhradu škody voči navrhovateľovi za predaj predmetu leasingu za neprimeranú nízku cenu by nebol premičaný. Je tomu tak z dôvodu, že predmet leasingu bol predaný navrhovateľom na základe faktúry č. 80901290 v zmysle ktorej splatnosť dohodnutej ceny vozidla bola dňa 15.01.2010 pričom odporkyňa si formou obrany uplatnil svoj nárok ešte v odpore zo dňa 20.11.2012, keď namietol dôvodnosť celého navrhovateľom uplatneného nároku. Z uvedeného teda vyplýva, že odporkyňa si uplatnila svoj nárok v zákonom stanovenej lehote ešte pred uplynutím premičacej doby. Žiadala, aby súd návrhu v celom rozsahu vyhovel, priznal trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa tento zákon ustanovuje niektoré podmienky podnikania významné pre ochranu spotrebiteľa, úlohy verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa a oprávnenia spotrebiteľov, združení spotrebiteľov alebo iných právnických osôb založených na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 3 veta prvá cit. zákona tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb v prípadoch, keď k plneniu dochádza na území SR.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a./ cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie: spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky, alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 2 odsek 1 písm. b./ cit. zákona na účely tohto zákona sa rozumie: predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 2 odsek 1 písm. g./ cit. zákona na účely tohto zákona sa rozumie: službou akákoľvek činnosť, ktorá je určená na pokutu spotrebiteľovi s výnimkou činnosti podľa osobitných predpisov.

Podľa § 2 odsek 3 cit. zák. predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušenie zmluvnej slobody.

Podľa § 3 ods. 1 zák. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver vrámci svojho podnikania.

Podľa § 3 ods. 2 cit. Zák. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 cit. Zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie splnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28.02.2010 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne žiadna škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojsť len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

Podľa článku 1 odsek 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách účelom smernice je priblížiť zákony, iné predpisy a administratívne opatrenia členských štátov týkajúce sa nekalých podmienok v zmluvách uzavretých medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom.

Podľa článku 2 písm. a./ Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach a spotrebiteľských zmluvách na účely tejto smernice „nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

Podľa článku 2 písm. b./ Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách na účely tejto smernice „spotrebiteľ“ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná za účelom, nevzťahujúc sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo profesii.

Podľa článku 2 písm. c./ Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách na účely tejto smernice „predajca alebo dodávateľ“ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná za účelom vzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo profesii bez ohľadu na to, či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.

Podľa článku 3 odsek 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery, spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa článku 3 odsek 2 veta prvá Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá

vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa článku 3 ods. 2 veta štvrtá Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách keď predajca alebo dodávateľ znesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa článku 4 odsek 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách bez ujmy na článok 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy, v dobe uzavretia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inú zmluvu, na ktorej je závislá.

Podľa ust. článku 4 ods. 2 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách hodnotenie nekalej podmienky povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícií hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku.

Podľa ust. článku 5 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7. (2).

Podľa článku 6 odsek 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich národného práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa bodu 1 písm. e./ prílohy - podmienky uvedené v článku 3 (3) Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach spotrebiteľských zmluvách podmienky, ktoré majú za cieľ alebo účinok : požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neúmerne vysokú sumu ako kompenzáciu.

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. a/ až i/ zák. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31.12.2007 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

a/ sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b/ opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c/ cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d/ identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

f./ meno a adresu spotrebiteľa,

g./ ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h./ podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i./ výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c./, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ust. § 4 ods. 3 / zák. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31.12.2007 zmluva ďalej obsahuje

a./ oprávnenie spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,

b./ sankcie za porušenie zmluvy,

c./ podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

d./ spôsob zániku záväzku zo zmluvy,

e./ práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 106 ods. 1 OZ právo na náhradu škody sa premičí za dva rok odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Súd z výsledkov vykonaného dokazovania mal jednoznačne za preukázané, že tunajší súd svojim rozsudkom č. 10C 8/2013-71 zo dňa 17.02.2014 zaviazal odporkyňu na zaplatenie istiny vo výške 1194,53 € spolu s 9% ročným úrokom z omeškania do 11.03.2010 do zaplatenia a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Odporkyňa podala odvolanie len voči výroku o povinnosť zaplatiť istiny 1194,53 € s príslušenstvom ako aj voči trovám konania. Rozsudok je teda právoplatný v časti čo do zamietnutia vo zvyšku návrhu. Predmetom tohto konania teda je suma vo výške 1194,53 € s príslušenstvom a trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Súd z výsledkov vykonaného dokazovania mal teda za jednoznačne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 13.08.2007 uzavretá kúpna/leasingová zmluva č. 80901290. Z predmetnej zmluvy súd ďalej zistil, že predmet leasingu bola kúpa/nájom osobného motorového vozidla značky A. F. rok výroby XXXX. Predbežná kúpna cena bez DPH bola určená vo výške 230.168,- Sk (7.640,17 €). Účastníci konania ďalej sa dohodli na počet leasingových splátok 60, výška leasingovej splátky bola určená podľa udania navrhovateľa tak, že odporkyňa mala zaplatiť prvú splátku vo výške 202,38 € a 2. a 60. splátku každú vo výške 197,74 €. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že odporkyňa riadne a včas neuhradila jednotlivé splátky a to konkrétne splátku č. 22 až 26. Zo splátkového kalendára ako na č.l. 17 súd zistil, že odporkyňa by mala zaplatiť kúpnu cenu v období od 05.09.2007 do 05.08.2012. Z preberacieho protokolu ako na č.l. 18 súd zistil, že odporkyňa odovzdala motorové vozidlo dňa 22.10.2009. Z protokolu o finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy č. 80901290 ako na č.l. 19 súd zistil, že navrhovateľ celkom vo vyúčtovaní uviedol ako nedoplatok sumu vo výške 2748,26 €. Táto suma pozostáva z nedoplatku vo výške -1709,73 €, zo straty z predaja predmetu leasingu vo výške -1553,73 € ako aj z neamortizovanej 1.ZSV a s DPH vo výške 515,20 € teda vo výške -2748,26 €.

Z predmetnej kúpnej/leasingovej zmluvy (č.l. 12) súd zistil, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti poukazujúc na § 4 ods. 2 písm. a), g) a to sumu, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov; ak je to možné treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť vyúčtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak je veriteľ chce túto možnosť využiť ako aj ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže v danom prípade súd zistil, že kúpna/leasingová zmluva (č.l. 12) neobsahuje ani ročnú percentuálnu mieru nákladov poukazujúc na § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (stav k 31.12.2007) spotrebiteľský úver sa teda považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 07.01.2013 uviedol v špecifikácii vymáhaného nároku, ako aj vo vyjadrení k odporu, že posledná úhrada zo strany odporkyne počas trvania leasingového vzťahu bola uskutočnená dňa 20.04.2009 t.j. takmer 6 mesiacov pred odobratím predmetu leasingu. Neuhradené splátky podľa jeho vyjadrenia do predčasného ukončenia leasingovej zmluvy boli vo výške 1186,38 € a to splátka č. 21-26. Navrhovateľ pri podaní návrhu predložil súdu splátkový kalendár (č.l. 17). Z predmetného splátkového kalendára súd zistil, že odporkyňa mala zaplatiť paušálny poplatok - jednorazový vo výške 6519,- Sk (216,39 €). Predmetný paušálny poplatok podľa splátkového kalendára je splatný v zmysle leasingovej zmluvy č. 80901290 s prvou riadnou leasingovou splátkou. Zo splátkového kalendára súd ďalej zistil, že odporkyňa uhradila prvú splátku vo výške 6097,-Sk (202,38 €) a 19 x 5957 Sk (19x197,63 €), spolu teda sumu 3959,43 € plus jednorazový paušál vo výške 216,39 €, teda spolu sumu vo výške 4175,82 €. Navrhovateľ vo svojom písomnom podaní zo dňa 07.01.2013 čo do špecifikácii vymáhaného nároku uviedol, že pod bodom 6 neamortizovanú 1.ZSV s DPH vo výške 515,20 € čo predstavuje nespotrebovanú časť zaplatenej prvej zvyšnej splátky vopred za splátky, ktoré by sa stali splatnými po predčasnom ukončení leasingovej zmluvy pričom ide o podiel 34/60 z prvej zvyšnej splátky vopred s DPH, keďže po ukončení leasingovej zmluvy by sa stalo splatných 26 riadnych leasingových splátok, ďalej odpočítal predajnú cenu predmetu leasingu bez DPH vo výške 2941,18 €, ktorá podľa jeho udania bola zaúčtovaná v prospech odporkyne. Keďže v danom prípade poukazujúc na § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov a ak nie je uvedená spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd dospel k názoru, že v danom prípade je na mieste zamietnuť návrh navrhovateľa a to z nasledovných dôvodov. Keďže zo splátkového kalendára ako aj zo samotnej kúpnej/leasingovej zmluvy súd zistil, že predbežná kúpna cena predmetu leasingu je suma 230.168 Sk teda suma 7640,17 € súd z tejto sumy odpočítal zaplatené leasingové splátky poukazujúc na splátkový kalendára ako aj na vyjadrenie navrhovateľa (č.l. 37) a zistil, že odporkyňa uhradila teda sumu podľa splátkového kalendára a to prvú až dvadsiatu splátku ako aj jednorazový paušálny poplatok v celkovej výške 4175,82 €. Okrem toho súd odpočítal položku čo sám odpočítal aj navrhovateľ vo svojom podaní zo dňa 07.01.2012 čo do neamortizovanej 1. ZSV s DPH vo výške 515,20 € ako aj sumu vo výške 3500,-€, nakoľko v spise na č.l. 60 sa nachádza kúpna zmluva z ktorej článku I súd zistil, že predmetom zmluvy je ojazdené motorové vozidlo typ A. F., VIN:

H. rok výroby XXXX, pričom kúpna zmluva je pod číslom 80901290 a kúpna cena bola určená podľa článku II vo výške 3500 €. Navrhovateľ nevedel súdu žiadnym spôsobom preukázať skutočnosti ktoré uvádzal pri špecifikácii vymáhaného nároku (č.l. 40) kde uviedol, že predajná cena predmetu leasingu je vo výške 2941,18 € bez DPH. V kúpnej zmluve je však uvedená kúpna cena 3500,-€ bez toho aby tam bola konštatovaná, že táto suma je s DPH. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že odporkyňa zaplatil o -550,85 € viac než by mala uhradiť. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa čo do zaplataenia istiny vo výške 1194,53 € spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 11.03.2010 do zaplataenia zamietol.

V zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. súd o trovách konania rozhodne samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 / O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1/ O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodovanie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods. 3/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1/ O.s.p.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods. 2/ O.s.p.).